

סדר הדלקת נרות חנוכה



לפני ההדלקה מברכים "להדליק נר" ו"שעשה נסים" ואח"כ מדליקים בערב הראשון בלבד מוסיפים גם כן את ברכת שהחיינו

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנֻכָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁשָּׁעֲשָׂה נְסִים
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה.
בערב הראשון בלבד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה.

הנרות הללו

אחרי שהדליק נר ראשון משמאל יאמר נוסח זה שיש בו ל"ו יציבות כמנין הנרות של כל שמונת הימים (בן איש חי, וישב א; ידי חיים, סי' תרעו, כה"ח סי' תרעו, כח)

הנרות הללו אֲנַחְנוּ מְדַלְּקִים, על הנסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, על ידי כהניך הקדושים. וְכָל שְׁמוֹנַת יָמֵי הַחֲנֻכָּה, הנרות הללו קדש הם, ואין לנו רשות להשתמש בהם, אלא לראותם בלבד, כדי להודות לשמך, על נסִיךָ ועל נפלאותיך ועל ישועותיך:



פרק ל' בתהילים

א מזמור שיר חנפת הבית לדוד. ב ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי. ג יהוה אלהי שועתי אליך ותראני. ד יהוה העלית מן שאול נפשי חיייתני מירדי בור. ה זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר קדשו. ו כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין ככי ולבקר רנה. ז ואני אמרתי בשלוי כל אמוט לעולם. ח יהוה ברצונו העמדתה להררי עז הסתר פניך הייתי נבהל. ט אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן. י מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך. יא שמע יהוה וחנוני יהוה היה עזר לי. יב הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה. יג למען זמרה כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך.

יושב בסתר עליון

סגולה לשמירה כל לילה אחר הדלקת נרות חנוכה לומר שבעה פעמים
(זה המזמור אמרו החשמונאים לפני יציאתם למלחמה)

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.
א יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונו. ב אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו.
ג כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות. ד באברתי יסדך לה ותחת כנפיו תחסה צנה וסתר אמתו. ה לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם. ו מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהררים. ז יפל מצדך אלה ורבבה מימינך אליך לא יגש. ח רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה. ט כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך. י לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך. יא כי מלאכיו יצנה לך לשמרך בכל דרכיך. יב על פנים ישאונך פן תגף באבן רגלך. יג על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין. יד כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי. טו יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו. טז אךך ימים אשביעוהו ואראהו בישועתי. (תהלים צא)

מעוז צור

כרות קומת ברוש בקש אגגי בן המדתא
ונהיתה לו לפח ולמוקש וגאותו נשבתה
ראש ימיני נשאת ואזיב שמו מחית
רב בניו וקניניו על העץ תלית:

יונים נקבצו עלי אזי בימי חשמנים
ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים
ומנותר קנקנים נעשה גס לשושנים
בני בינה ימי שמונה קבצו שיר ורננים:

חשוף זרוע קרשה וקרב הז השועה
נקם נקמת עבדיך מאמה הרשעה
כי ארכה השעה ואינו הז לימי הרעה
דחה אדמון בצל צלמון הקום לנו רועים שבועה:

מעוז צור ישועתי לה נאה לשבח.
תכון בית תפלתי ושם תודה נובח.
לעת תכין מטבח מצר המנבח.
אז אגמור בשיר מזמור חנפת המזבח:

רעות שבועה נפשי ביגון כחי כלה
חיי מררו בקשי בשעבוד מלכות עגלה
ובידו הגדולה הוציא את הסגלה
חיל פרעה וכל זרעו ירדו כאבן במצולה:

דביר קדשו הביאני וגם שם לא שקטתי
ובא נוגש והגלני כי זרים עבדתי
ויין רעל מסכתי כמעט ששבדתי
הז ככל זרבבל לחזי שבועים נושעתי: